

Ankenævnet *for* Forsikring

Den 22. september 2021 blev i sag nr. 95022:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

Tryg Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har familieforsikring. I klage af 16/3 2020 har klagerens advokat bl.a. anført:

"Baggrunden for klagen er, at Tryg Forsikring A/S har afvist at udbetale erstatning til [klageren], idet selskabet er af den opfattelse, at [klageren] har gjort sig skyldig i forsikringsbedrageri.

[Klageren] (og hendes familie) har haft såvel privatforsikringer som erhvervsforsikringer hos Tryg Forsikring A/S siden en gang sidst i 1990'erne. Nærværende klage angår [klagerens] private indbo-forsikring.

I december 2012 var der indbrud i [klagerens] hus, beliggende ... Under indbruddet stjal tyvene blandt andet tasker og smykker. Indbruddet blev anmeldt til politiet og til Tryg Forsikring. Tryg Forsikring udbetalte den 23. september 2013 en erstatning til [klageren] på kr. 152.650,28.

Den 20. december 2015 var der igen indbrud i familiens hus. Tyvene havde smadret en rude i badeværelset, og var kommet ind i huset gennem det smadrede vindue. Tyvene havde stjålet en lang række kostbare tasker, smykker, julegaver etc. Indbruddet blev anmeldt til politiet og til Tryg Forsikring telefonisk umiddelbart herefter. Anmeldelsesrapport vedlægges som bilag 1.

Både politiet og Tryg Forsikring oplyste, at familien skulle danne sig et overblik over, hvad tyvene havde stjålet, og at familien igen skulle henvende sig, når de havde dannet sig dette overblik. Tryg Forsikring sendte i tilknytning hertil en håndværker ud til familiens hus, og denne håndværker skiftede ruden og udbedrede skaderne i vinduesrammen.

Efterfølgende – og med henblik på at dokumentere, hvilke genstande der var blevet stjålet under indbruddet – fik [klageren] hos butikken Louis Vuitton udprintet kvitteringer for alle de køb, familien havde foretaget i butikken, men som følge af travlhed fik [klageren] først indsendt skadeopgørelsen bilagt kvitteringer til Tryg Forsikring den 1. august 2016 (bilag 2). Det var [klagerens] [fa-

miliemedlem], der havde udarbejdet skadesopgørelsen, og ved en fejl indgik en del af de genstande, som familien allerede havde fået erstatning for i anledning af indbruddet i december 2012, i opgørelsen. [Klageren] opdagede desværre ikke denne fejl. Det bemærkes for en god ordens skyld, at den som bilag 1 fremlagte skadesopgørelse ikke indeholder de genstande, som blev stjålet under indbruddet i 2012.

Kvitteringerne for samtlige køb fremlægges som bilag 3 og som bilag 4 fremlægges en beskrivelse af, hvor de enkelte genstande er købt, og hvor de var placeret på tidspunktet for indbruddet. Det bemærkes for en god ordens skyld, at Tryg Forsikring ikke har returneret kvitteringer vedrørende bilag 44-46, bilag 57, bilag 69-71, samt bilag 127, og at [klageren] derfor ikke længere har kvitteringer for disse køb.

Den 2. september 2016 fik familien besøg af taksator ... fra Tryg Forsikring. Under mødet gav [taksator] udtryk for, at [klageren] havde begået forsikringsbedrageri i forbindelse med indgivelse af skadesanmeldelsen, idet han fandt det usandsynligt, at familien havde ejet så mange Louis Vuitton-produkter, ligesom han beskyldte familien for at have fingeret indbruddet. Under samtalen gjorde [klageren] [taksator] opmærksom på, at skadesopgørelsen ved en fejl indeholdt nogle af de genstande, som familien allerede have fået erstattet i forbindelse med indbruddet i 2012. Det blev derfor aftalt, at [klageren] skulle kigge skadesopgørelsen igennem igen, og herefter sende en korrigeret skadesopgørelse til Tryg Forsikring.

Den 14. december 2016 indsendte [klageren] til Tryg Forsikring en oversigt over, hvilke tasker genstande, der allerede i forbindelse med indbruddet i 2012 var udbetalt erstatning for, og som derfor skulle udgå af skadesopgørelsen, jf. bilag 5.

Den 19. januar 2017 var [klageren] og hendes ægtefælle til møde hos Tryg Forsikring A/S. Under mødet meddelte Tryg Forsikring, at selskabet betragtede indbrudsanmeldelsen som forsikringsbedrageri. Den 21. marts 2017 modtog [klageren] besked fra Tryg Forsikring om, at selskabet ikke ville betale erstatning, jf. bilag 6. Efterfølgende blev [klageren] af Tryg Forsikring anmeldt til politiet for bedrageri. Efter at have efterforsket sagen, meddelte politiet den 13. februar 2020, at efterforskningen ville blive standset, idet der ikke var formodning om, at [klageren] havde begået noget strafbart, jf. bilag 7.

Tryg Forsikring blev ved brev af 11. marts 2020 anmodet om at revurdere sagen, jf. bilag 8, men undertegnede har endnu ikke modtaget svar, hvorfor nærværende klage er nødvendiggjort.

[Klageren] har som forsikringstager – og i henhold til den med Tryg Forsikring indgåede forsikringsaftale – krav på erstatning i det omfang, at hun har lidt et tab som følge af indbruddet.

[Klageren] har til Tryg Forsikring fremsendt alle relevante oplysninger, herunder kvitteringer for køb af de effekter, som tyvene stjal under indbruddet, og derfor er Tryg Forsikring forpligtet til at udbetale erstatning.

Tryg Forsikrings synspunkt om, at de genstande, som er anmeldt stjålne, aldrig har tilhørt [klageren] (eller hendes husstand) er ukorrekt, idet det i den forbindelse skal fremhæves, at en meget stor del af de til Tryg Forsikring fremsendte kvitteringer er påført [klagerens] navn og adresse.

Selskabets synspunkt om, at indbruddet skulle være fingeret af familien selv, er forkert og i øvrigt helt udokumenteret.

Jeg skal på denne baggrund anmode Ankenævnet for Forsikring om at foretage en vurdering af, hvorvidt [klageren] har krav på udbetaling af erstatning."

Selskabet har den 17/4 2020 bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"Selskabet har modtaget kopi af klagen fra advokat ..., og har modtaget orientering fra Ankenævnet for Forsikring om, at en klage er indbragt for nævnet []...

Da Tryg fastholder sin afgørelse, og ikke vil udbetale erstatning til klageren, vil Tryg hermed indsende sit svar på både klagen til selskabet og til Ankenævnet for Forsikring.

1.0 indledning

Klageren har tegnet en familieforsikring, hvor betingelser nr. 0611 var gældende på tyveritidspunktet.

Klageren er utilfreds med, at selskabet har afvist at dække et anmeldt indbrudstyveri, som fandt sted den 20. december 2015. Selskabet har konstateret, at der ikke er tale om en dækningsberettigende forsikringsbegivenhed, og har anmeldt klageren for forsøg på bedrageri.

2.0 politiet har standset efterforskningen

Som det fremgår af brev af 13. februar 2019 har politiet 'besluttet at opgive sigtelsen mod [klageren] for forsøg på bedrageri efter straffelovens § 279 jfr. § 21, ved den 2. august 2016 i strid med sandheden til Tryg Forsikring at have anmeldt at der i forbindelse med indbrud på adressen ..., var stjålet effekter for kr. 118.600. Det betyder, at der ikke bliver nogen straffesag mod hende.'

Da bevisreglerne i en civilsag ikke er identiske med bevisreglerne i en straffe sag, har politiets strafferetlige vurdering ikke betydning for sagen.

Der henvises til fx FED 2012.16, der i Karnov er refereret således: 'Trods frifindelse for forsøg på forsikringsbedrageri i straffesag fandt landsretten i den civile sag, at A og B's forklaring om, hvorledes deres biler var stødt sammen ved et færdselsuheld, måtte tilsidesættes. Visse skader måtte være påført en af bilerne efter påkørsel. Blandt andet henset til, at kaskoforsikring først var tegnet to dage før uheldet og til, at A og B havde afgivet skiftende og utroværdige forklaringer, kunne skaderne ikke anses for opstået ved et tilfældigt sammenstød. Der forelå derfor ikke en forsikringsdækket skadebegivenhed, hvorfor kaskoforsikringen blev frifundet.'

Og til FED 2014.25, der i Karnov er refereret således: 'Bevis for forsikringsbegivenhed, men kun i begrænset omfang for det anmeldte krav. Uden betydning, at anklagemyndigheden havde meddelt tiltalefrafald, da bevisbyrdereglerne ikke er ens. Ikke grundlag for at tilsidesætte aftale mellem forsikringstager og fordringsopkøber, som førte sagen mod forsikringsselskabet, men det var ikke bevist, at aftalen om overdragelse også omfattede forsikringstagerens børn.'

2.1 selskabet indhenter oplysninger – sagen bedes sat i bero

Desværre har jeg ikke modtaget akterne fra politiet i forbindelse med undersøgelsen af, hvorvidt klageren havde begået forsikringsbedrageri.

Trygs skadeafdeling er anmodet om at få aktindsigt i sagen hos politiet, og når den foreligger, vil selskabet vende tilbage til sagen.

3.0 forbeholde om forældelse

Det anmeldte tyveri skete ifølge klagerens anmeldelse den 20. december 2015, og dette blev anmeldt til Tryg den 21. december 2015.

Den 25. august 2017 meddelte selskabet til klagerens advokat, at man ville afvente politiets undersøgelse, og denne forelås, som anført under punkt 2.0 den 13. februar 2019.

Sagen er først indbragt for Ankenævnet for Forsikring den 11. marts 2020, hvilket er mere end et år efter politiet havde afsluttet sagen.

For god ordnes skyld tager jeg forbehold for at gøre forældelse gældende. Imidlertid kan jeg på nuværende tidspunkt ikke afgøre, om et evt. krav er forældet, idet jeg ikke er bekendt med det fulde omfang af korrespondancen mellem parterne.

Når jeg er bekendt hermed, vil jeg vende tilbage til spørgsmålet om forældelse.

4.0 kort sagsfremstilling

Klageren anmeldte den 21. december 2015 til selskabet, at der ved et indbrudstyveri var stjålet en lang række meget kostbare indbogenstande.

Efter i august 2016 at have modtaget klagerens erstatningskrav bl.a. for en lang række mærkevarer reproduktioner fra Louis Vuitton, konstateret selskabet, at der i anmeldelse indgik effekter, der var anmeldt stjålet – og erstattet – ved et tidligere indbrud hos klageren i 2012.

Der går næste 8 måneder fra det anmeldte tyveri til klageren indsender sit krav. Der har således været endda meget god tid for klageren til at sikre sig, at det var et 'korrekt' krav der blev fremsat.

Selskabet satte derfor sin løssøretaksator på sagen.

Ved et aftalt møde den 26. september 2016 mellem klageren og selskabets løssøretaksator blev klageren konfronteret med, at der var anmeldt effekter, der tidligere var anmeldt stjålet og erstattet.

Journalen fra løssøretaksatoren fremlægges.

Efter dialog og møder mellem klageren og selskabets medarbejdere, fortog selskabet anmeldelse af forholdet til politiet:

'PER[klager] har genanvendt 19 stk. Louis Vuitton kvitteringer som der er blevet foretaget udbetaling for i tidligere forsikrings sag. Ved begge forsikringsbegivenheder har der været anmeldt indbrud på PER's adresse.'

Forsikringstager (FT) havde d. 17.12. 2012 indbrud på sin bopæl, ..., hvorved de fik udbetalt kr. 152650,28, hvoraf størstedelen af de stjålne genstande var af mrk. Louis Vuitton. FT havde d. 20.12. 2015 indbrud på sin bopæl, ... D. 02.08.2016 modtog Tryg en opgørelse fra FT over det stjålne (8 mdr. efter indbruddet) og ved gennemgang af de fremsendte kvitteringer konstateres

det, at der er uregelmæssigheder. Bl.a. blev der fremsendt 68 stk. Louis Vuitton kvitteringer, hvoraf der allerede er foretaget erstatningsudbetaling for 14 stk. kvitteringer i forholdet fra d. 17.12.2012. Dengang blev der udbetalt kr. 116.000. FT har et krav ved indbruddet d. 20.12. 2015, for de selvsamme genstande på i alt kr. 118.600. FT's samlede krav til Tryg er på kr. 713.940,20.

Tryg Forsikring afviser hele kravet, idet vi samlet set ikke har tiltro til opgørelsen der er tilgået, ligesom FT ikke har kunnet godtgøre købene af genstandene. Der er ikke fremlagt dokumentation ifa. bankudskrifter der understøtter købene. Endvidere er der i anmeldelsen til Tryg fremlagt div. kvitteringer for genstande, som FT ikke selv har erhvervet samt genbrugt kvitteringer fra tidligere. Tryg Forsikring er af den klare opfattelse at FT forsøger at opnå en uberettiget økonomisk vinding fra Tryg Forsikring.

Bedrageriforholdet jf. straffeloven omfatter genbrugte kvitteringer fra Louis Vuitton.'

Der fremlægges oversigt over de kvitteringer, der er anvendt ved begge tyveri udfærdiget af selskabets medarbejder.

Da klageren i øvrigt ikke på nogen måde har dokumenteret, at de har købt de omhandlede effekter, herunder hvordan de større kontantbeløb er fremkommet, har selskabet afvist erstatningskravet i sin helhed.

5.0 bevisbyrde

De krav der skal stilles til den bevisbyrde som klageren her skal løfte for at få udbetalt erstatning afhænger af sagens samlede omstændigheder.

Det er helt fast praksis i denne type sager, at beviskravet skærpes,

- når der er tale om dyre, varige forbrugsgoder,
- når originale kvitteringer ikke er gemt – og det i høj grad er tale om såkaldte 'reprint',
- når pengestrømme i relation til erhvervelse ikke kan dokumenteres,
- når der ikke foreligger fotodokumentation,
- når det fornødne økonomiske råderum i forhold til erhvervelse af de relevante effekter ikke kan dokumenteres,
- når forskellige effekter også er 'udvekslet' mellem familiemedlemmer eller andre nærtstående,
- når der i øvrigt foreligger dubiøse omstændigheder, herunder anmeldelse af effekter, der tidligere har været anmeldt stjålet og erstattet (tyveriet i 2012).

Overordnet gøres det gældende, at der i denne sag skal stilles strenge krav til klagerens bevisbyrde, og at klageren samlet set ikke har løftet denne bevisbyrde det fremsatte erstatningskrav.

Der henvises til FED 1996.841, der i Karnov er refereret således: '*Forsikringsselskab havde ikke godtgjort, at der ikke forelå et dækningsberettiget indbrudstyveri, men pga. mangelfulde oplysninger fra forsikringstagerens side samt dubiøse forsikringsanmeldelser måtte erstatningen skønsmæssigt fastsættes til et væsentligt lavere beløb end påstået af forsikringstageren*'.

Under landsrettens begrundelse fremgår bl.a.: '*Sagsøger har imidlertid ikke opfyldt en række særdeles relevante provokationer, og der er ingen sikre oplysninger om størstedelen af effekterne. Sagsøgers tro på tingenes værdi er ikke afgørende. De dubiøse forsikringsanmeldelser, herunder*

vedrørende en bilradio, en transportskade og en gæstebudskade, svækker i høj grad sagsøgers troværdighed, hvorfor der må pålægges sagsøger en streng bevisbyrde for tabets størrelse.'

5.0 selskabets vurdering

Selskabet fastholder, at der ikke er grundlag for at udbetale erstatning i sagen.

5.1 klageren har været anmeldt for bedrageri

Ved et anmeldt indbrud i december 2012 fik klageren udbetalt et større beløb, ca. 150.000 kr., for særligt genstande af mærket Louis Vuitton.

Efter det anmeldte indbrud i december 2015 modtog selskabet i august 2016 en opgørelse fra klageren over sit erstatningskrav mod selskabet, hvor bl.a. 68 stk. Louis Vuitton kvitteringer indgik.

Imidlertid var der allerede er foretaget erstatningsudbetaling for 14 stk. kvitteringer ved 2012-tyveriet.

Da klageren således har fremsat et urigtigt krav for i alt 118.600 kr., har klageren derved sat sig i en så vanskelig situation bevismæssigt, at det er korrekt, at selskabet har afvist hele kravet, som der ikke er tillid til.

Klagerens troværdighed blive minimal, når der fremsættes større og urigtig krav.

Der gik meget lang tid (ca. 8 måneder) fra tyveriet angiveligt fandt sted, til kravet blev fremsat, og klageren havde således god tid til at sikre sig, at det alene var evt. stjålne effekter, der blev anmeldt stjålet.

Selskabet finder ingen af klagerens forklaringer troværdig. Når man har så lang tid, kan der ikke ved en fejl anføres meget kostbare genstande i erstatningskravet, som ikke var stjålet – man kan ikke være i tvivl om, at man tidligere (2012) har anmeldt de samme genstande stjålet og fået dem erstattet.

Heller ikke forklaringen om, at det var klagerens [familiemedlem], der udarbejdede anmeldelsen findes at være troværdig. Uanset om det måtte være tilfældet har klageren stadig ansvaret for det krav hun fremsætter.

5.2 kravet er i øvrigt fuldstændig udokumenteret

Når sagen som helhed tages i betragtning, må der også stilles større krav til klagerens bevisbyrde vedr. køb af genstandene. Der er ikke fremlagt dokumentation fx bankudskrifter, der understøtter købene.

Der er således ingen form for dokumentation fremlagt i sagen, herunder for anskaffelser, ejerskab mv.

Også ved kontantkøb vil der være pengestrømme, som kan dokumenteres. Selskabet finder således, at klageren både kan og skal dokumentere de enkelte køb.

Ud over genstande, der tidligere var erstattet, har der også fremlagt kvitteringer for genstande, som klageren ikke selv har erhvervet.

Det bestrides, at klageren skulle have fremlagt 'alle relevante oplysninger, herunder kvitteringer for køb af de effekter'.

Klageren har selv oplyst, at hun også giver Louis Vuitton effekter til sine børn, 'i takt med, at hun selv fik nye'.

Dette fører alt i alt til, at intet af klagerens krav kan erstattes. Selskabet kan fx henvise til nævnets praksis illustreret ved kendelse nr. 92668.

6.0 advokatbistand

Selskabet betaler ikke klagerens udgift til advokatbistand, heller ikke efter forsikringsaftalelovens § 32, stk. 3.

Selskabets sagsbehandling har ikke nødvendiggjort advokatbistand.

Og der fremgår af vedtægterne for Ankenævnet for Forsikring, at hver par som udgangspunkt afholder egne omkostninger.

Som anført ovenfor under punkt 2.1 vil selskabet vende tilbage til sagen, når de ønskede akter fra politiet er modtaget."

Klagerens advokat har den 1/5 2020 bl.a. anført:

"Tryg Forsikring A/S' indlæg må anses for et foreløbigt svarskrift, idet Tryg Forsikring anfører, at selskabet vil fremsende sine supplerende bemærkninger, når selskabet blandt andet har modtaget aktindsigt i straffesagen. Nærværende indlæg skal derfor ses i dette lys, og klager vil derfor ikke på nuværende tidspunkt i detaljer imødegå Tryg Forsikrings synspunkter, idet det dog for en god ordens skyld skal bemærkes, at klager fastholder, at Tryg Forsikring er forpligtet til at udbetale erstatning.

Tryg Forsikring har ikke litereret sine bilag, hvilket gør det vanskeligt at bevare overblikket over de forskellige bilag. Tryg Forsikring opfordres (1) derfor til at litrere sine bilag i det omfang, bilagene skal indgå i sagen.

Forsøg på bedrageri

Det bestrides fortsat, at [klageren] har forsøgt at begå bedrageri i sagen. Der er ikke noget der understøtter Tryg Forsikrings synspunkt om, at [klageren] skulle have forsøgt at bedrage Tryg Forsikring.

Tryg Forsikring anfører til støtte for sit synspunkt blandt andet, at [klageren] ikke har dokumenteret at have købt de pågældende tasker mm., og at dette taler for, at der er tale om bedrageri. Det kan heroverfor bemærkes, at langt de fleste kvitteringer fra Louis Vuitton af butikken er påført [klageren] navn. Dette indebærer, at der ikke kan være nogen tvivl om, at taskerne er købt i Louis Vuitton af [klageren]. Det bestrides i øvrigt, at taskerne skulle være købt for 'sorte penge'.

Om indkøbet af de enkelte tasker kan bemærkes følgende:

Bilag: Gave:

6 2 års jubilæumsgave

7 Fødselsdagsgave

8 4 års jubilæumsgave
9 4 års jubilæumsgave
12 5 års jubilæumsgave
15 7 års jubilæumsgave
16 7 års jubilæumsgave
17 Fødselsdagsgave
19 Julegave
20 Julegave
21 Julegave
22 Julegave
24 Julegave
25 Fødselsdagsgave
27 11 års jubilæumsgave
28 11 års jubilæumsgave
31 Julegave
32 Fødselsdagsgave
35 12 års jubilæumsgave
37 13 års jubilæumsgave
38 13 års jubilæumsgave
39 13 års jubilæumsgave
42 Julegave
43 14 års jubilæumsgave
50 17 års jubilæumsgave
51 17 års jubilæumsgave
52 Julegave
53 Fødselsdagsgave
54 Fødselsdagsgave
55 Fødselsdagsgave
60 Fødselsdagsgave
61 Fødselsdagsgave
62 Fødselsdagsgave
63 Fødselsdagsgave
64 Fødselsdagsgave
65 20 års jubilæumsgave
66 Julegave
67 Julegave
68 Fødselsdagsgave

De resterende tasker har [klageren] selv betalt.

Forældelse

Det bestrides, at [klagerens] krav mod selskabet er forældet."

Selskabet har den 8/7 2020 bl.a. anført:

"Vedrørende forældelse

Af de foreliggende oplysninger fremgår det, at indbruddet blev anmeldt til selskabet den 20. december 2015, og dagen efter anerkendte selskabet dækningen, og anmodede om oplysninger for at kunne opgøre erstatningen.

Efter Forsikringsaftalelovens § 29 stk. 5 sidste punktum forældes et krav tre år efter selskabet har anmodet om yderligere oplysninger til vurdering af kravet, hvilket umiddelbart medfører at kravet ville være forældet den 20. december 2018.

På baggrund af den modtagne opgørelse, og efter et møde hos klageren den 2. september 2016, anmodede selskabet den 28. september 2016 om en ny opgørelse. Dette medfører, at kravet som udgangspunkt ville være forældet pr. 2. september 2019.

Som bekendt valgte selskabet at indgive en politianmeldelse mod klager, og den 13. februar 2019 forelå der underretning om, at politiet ikke fandt, at sagen kunne føre til domfældelse ved en domstol, da de ikke fandt, at der kunne føres dokumentation for et strafferetligt forsæt hos klageren.

Indgivelse af politianmeldelse må betragtes som en midlertidig afbrydelse af forældelsen efter Forældelseslovens kapitel 6.

En sådan midlertidig afbrydelse af forældelsen medfører, at krav tidligst forældes et år efter den midlertidige afbrydelse er ophørt, hvorfor kravet er forældet den 13. februar 2020.

Sagen blev indbragt for nævnet af klagers advokat d. 17. marts 2020, eller mere end 1 måned efter forældelsens indtræden.

Selskabet har ikke i forbindelse med sagsbehandlingen ageret på en sådan måde, at den oprindelige forældelse af andre årsager end politianmeldelsen skal suspenderes.

Det er således fortsat vores opfattelse, at kravet er forældet efter de gældende forældelsesregler.

Øvrige fremført af advokaten

Når selskabet har fået aktindsigt i politirapporterne, vil selskabet vende tilbage med sine yderligere kommentarer til advokatens indlæg.

Afsluttende bemærkning

Herudover fastholdes det tidligere fremførte i sin helhed på det foreliggende."

Til dette har klagerens advokat den 9/7 2020 bl.a. anført:

"Det bestrides fortsat, at [klagerens] krav mod selskabet er forældet.

Forsikringsaftalelovens § 29, stk. 5 har følgende ordlyd: *'Er en skade inden forældelsesfristens udløb anmeldt til selskabet, indtræder forældelse af krav, som skaden giver anledning til, tidligst 1 år efter selskabets meddelelse om, at det helt eller delvis afviser kravet.'*

Tryg Forsikring A/S har i e-mail af 25. august 2017 (bilag G) meddelt, at selskabet vil tage endelig stilling til kravet, når politiets afgørelse foreligger. Tryg Forsikring A/S har ikke – forud for sagens

indbringelse for Forsikringsankenævnet – taget endeligt stilling til, om selskabet helt eller delvist ville afvise [klagerens] krav mod selskabet. På denne baggrund bestrides det, at [klagerens] krav er forældet."

Hertil har selskabet den 19/5 2021 bl.a. anført:

"Efter en gennemgang af politirapporten og de øvrige foreliggende oplysninger skal vi hermed vende tilbage.

Idet det tidligere fremførte fastholdes i sin helhed, giver gennemgangen anledning til følgende yderligere kommentarer.

Vedrørende forældelse.

Den 21. marts 2017 afviste selskabet klagers erstatningskrav, og meddelte samtidig klager, at der ville blive foretaget en politianmeldelse af klager jfr. bilag EF.

Det er selskabets opfattelse, at bilag G ikke ændre på det faktum, at kravet var helt eller delvist afvist den 21. marts 2017, hvorfor forældelsen tidligst ville indtræde den 21. marts 2018.

Et forsikringsselskab vil naturligvis ikke politianmelde en forsikringstager for forsøg på bedrageri, hvis selskabet har anerkendt forsikringsdækningen og kravets størrelse.

Anmeldelsen til politiet medfører en midlertidig afbrydelse af forældelsen, som nævnt i vores indlæg af 8. juli 2020, og det er fortsat selskabets opfattelse, at klagers advokat kunne og burde have taget skridt til afbrydelse af forældelsen, efter det var meddelt, at tiltalen blev frafaldet af politiet.

Selskabet må derfor fastholde, at kravet var forældet efter de gældende regler, da sagen blev indbragt for nævnet.

Vedrørende bevisbyrden

Klager har som udgangspunkt bevisbyrden for kravet størrelse, herunder ejerskabet af de anmeldte effekter.

På baggrund af de foreliggende oplysninger kan det lægges til grund, at klager 8 måneder efter det anførte indbrud, fremsendte en opgørelse, hvori der også blev rejst krav om erstatning for effekter, der var stjålet tidligere.

Når dette er tilfældet, må der efter selskabets opfattelse stilles særlige skærpede krav til dokumentation af erstatningskravet, der henvises til selskabets indlæg af 17. april 2020 pkt. 5.0.

Der er ikke fremlagt dokumentation i form af kontoudtræk eller lignende, herunder er der ikke fremlagt udtræk i relation til de tasker, som advokaten oplyser, at klager selv har erhvervet sig.

Selskabet finder endvidere ikke, at advokatens opstilling af blandt andet jubilæumsgaver kan betragtes som tilstrækkelig dokumentation, i den forbindelse henledes nævnets opmærksomhed på, hvilket antal år, der er anført, samt at der i flere af de anførte år, er givet flere gaver.

Ankenævnet for Forsikring

11.

95022

Selskabet finder endvidere ikke, at kvitteringer på fremmedsprog uden oversættelse dokumenterer ejerskab eller besiddelse.

Sammenfattende er det fortsat selskabets opfattelse, at klager ikke har dokumenteret sit krav tilstrækkeligt, især når der tages hensyn til, at klager har fremsendt kvitteringer for tidligere stjalne og erstattede effekter."

Heroverfor har klagerens advokat den 30/5 2021 bl.a. anført:

"Som anført i mit 2. indlæg af 9. juli 2020 er kravet ikke forældet. Det følger således af forsikringsaftalelovens § 29, stk. 5, at forældelse tidligst indtræder 1 år efter, at selskabet har afvist kravet.

Ved e-mail af 25. august 2017 (bilag G) har Tryg Forsikring A/S meddelt, at selskabet vil tage endelig stilling til kravet, når politiets afgørelse foreligger. Dette har Tryg Forsikring imidlertid ikke gjort. Det kan i den forbindelse lægges til grund, at Tryg Forsikring A/S har modtaget kopi af politiets brev af 13. februar 2019 (bilag 7) hvorefter det fremgår, at politiet indstillede efterforskningen i sagen. [Klageren] har siden politiets beslutning om at indstille efterforskningen i sagen, afventet forsikringsselskabets tilbagemelding.

Tryg Forsikring A/S har ikke – forud for sagens indbringelse for Forsikringsankenævnet – taget endeligt stilling til, om selskabet helt eller delvist ville [klagerens] krav mod selskabet. Dette var også baggrunden for, at jeg på vegne af [klageren] ved brev af den 11. marts 2020 (bilag 8) anmodede Tryg Forsikring A/S om at tage stilling til kravet.

På denne baggrund bestrides det, at [klagerens] krav er forældet."

Selskabet har herefter den 17/6 2021 bl.a. anført:

"Nævnets opmærksomhed henledes på, at klagers bilag 8 er dateret den 11. marts 2020.

Som det fremgår af selskabets andet indlæg, indtrådte forældelsen den 13. februar 2020, hvorfor bilag 8 er udarbejdet efter forældelsens indtræden.

Selskabet har fra starten af sagen i nævnet, selskabets indlæg af 17. april 2020, taget forbehold for forældelse.

Det fastholdes således, at sagen var forældet, inden den blev indbragt for nævnet, og inden klager fremsendte bilag 8, der havde få dage varsel, inden sagen ville blive indbragt for nævnet.

Herudover fastholdes det tidligere fremførte i sin helhed."

Af selskabets mail af 25/8 2017 fremgår bl.a.:

"Jeg vender hermed i forlængelse af min forrige mail afsendt kl. 13.18, og beder dig se bort fra denne mail.

Ankenævnet for Forsikring

12.

95022

Årsagen til dette er, at jeg netop er blevet gjort opmærksom på, at det er hele tyveriforholdet der er anmeldt til politiet, og ikke kun kravet for Louis Vuitton effekterne.

Vi vil tage endelig stilling til kravet efter de forsikringsretlige regler og forsikringsbetingelserne, når der foreligger en afgørelse fra politiet."

Af politiets sigtelsesopgivelse af 13/2 2019 fremgår bl.a.:

"Jeg har i dag besluttet at opgive sigtelsen mod [klageren] for forsøg på bedrageri efter straffelovens § 279 jfr. § 21, ved den 2. august 2016 i strid med sandheden til Tryg Forsikring at have anmeldt at der i forbindelse med indbrud på adressen ..., var stjålet effekter for kr. 118.600.

Det betyder, at der ikke bliver nogen straffesag mod hende.

Begrundelse

Begrundelsen for min afgørelse er, at jeg ikke forventer, at en domstol vil finde [klageren] skyldig i det påsigtede.

Jeg finder at sigtede i sagen har udvist grov uagtsomhed i forbindelse med det passerede, men finder ikke at der mod sigtedes benægtelse kan føres det til domfældelse tilstrækkelige bevis for at sigtede har handlet med forsæt. Jeg har i den forbindelse blandt andet lagt vægt på, at sigtede har oplyst, at hun på det første møde med Taksator ..., oplyste at effekter stjålet ved et tidligere indbrud i 2012 kunne fremgå i forbindelse med anmeldelsen af indbruddet i 2016. Dette understøttes af afhøringen af [taksator], der forklarer, at sigtede på det første møde havde oplyst, at hun havde sendt de mange kvitteringer i forventning om at Tryg selv skilte oplysningerne fra det nu anmeldte, og det tidligere indbrud ad."

Nævnet udtaler:

Klageren anmeldte den 20/12 2015, at hun den 21/12 2015 var udsat for et indbrud. Selskabet modtog den 1/8 2016 klagerens opgørelse over stjålne genstande, i alt kr. 713.940,20. Klageren havde blandt andet fået stjålet en række Louis Vuitton genstande. Klageren indsendte 68 kvitteringer for Louis Vuitton genstande. Selskabet konstaterede, at 14 af kvitteringerne var identiske med kvitteringer, som klageren havde indsendt i forbindelse med et indbrud i 2012, hvor klageren havde fået udbetalt kr. 152.650,28 i erstatning. Selskabet anmeldte klageren for forsøg på bedrageri. Politiet opgav den 13/2 2019 sigtelsen med bemærkning om, at klageren havde udvist grov uagtsomhed ved at fremsende kvitteringer for genstande, som var erstattet ved et tidligere indbrud, men at der ikke var tilstrækkelig bevis for, at klageren havde haft forsæt til af begå bedrageri.

Selskabet har afvist at yde dækning under henvisning til, dels at klagerens krav er forældet, dels at klageren ikke i tilstrækkelig grad har dokumenteret sit krav. For så vidt angår forældelses-spørgsmålet har selskabet anført, at "Selskabet har ikke i forbindelse med sagsbehandlingen ageret på en sådan måde, at den oprindelige forældelse af andre årsager end politianmeldelsen skal suspenderes".

Klageren har anført, at kravet ikke er forældet, idet det følger af forsikringsaftalelovens § 29, stk. 5, at forældelse tidligst indtræder 1 år efter, at selskabet har afvist kravet, og idet selskabet i mail af 25/8 2017 oplyste, at selskabet ville tage endelig stilling til kravet, når politiets afgørelse forelå. Klageren har anført, at selskabet ikke – forud for sagens indbringelse for nævnet – har taget endelig stilling til, om selskabet helt eller delvist ville imødekomme [klagerens] krav mod selskabet.

Af selskabets mail af 25/8 2017 fremgår det, at "jeg netop er blevet gjort opmærksom på, at det er hele tyveriforholdet der er anmeldt til politiet, og ikke kun kravet for Louis Vuitton effekterne. Vi vil tage endelig stilling til kravet efter de forsikringsretlige regler og forsikringsbetingelserne, når der foreligger en afgørelse fra politiet."

På den baggrund finder nævnet, at selskabet har givet klageren et klart og utvetydigt tilsagn om, at selskabet ville afgøre klagerens krav i anledning af det anmeldte tyveri i sin helhed, når afgørelse fra politiet foreligger. Selskabet har ikke fremlagt en sådan afgørelse. Af den grund kan den 1-årige forældelse, der er beskrevet i forsikringsaftalelovens § 29, stk. 5, ikke anses for at være indtrådt forud for, at klagen blev indgivet til nævnet.

For så vidt angår dokumentationskravet, har selskabet anført, at der ikke er fremlagt dokumentation i form af kontoudtræk eller lignende, og at oplistningen af blandt andet jubilæumsgaver ikke kan betragtes som tilstrækkelig dokumentation. Det er selskabets opfattelse, at klageren

Ankenævnet for Forsikring

14.

95022

ikke har dokumenteret sit krav tilstrækkeligt, især når der tages hensyn til, at klageren har fremsendt kvitteringer for tidligere stjålne og erstattede effekter.

Klageren har om dokumentationen for kravet blandt andet anført, at "langt de fleste kvitteringer fra Louis Vuitton af butikken er påført [klagerens] navn. Dette indebærer, at der ikke kan være nogen tvivl om, at taskerne er købt i Louis Vuitton af [klageren]. Det bestrides i øvrigt, at taskerne skulle være købt for 'sorte penge'." Klageren har videre anført, at en række af de stjalne genstande er modtaget som gaver.

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet, at selskabets fuldstændige afvisning af det fremsatte krav er sket på et relativt spinkelt grundlag, mens klagens dokumentation for sit krav ligeledes kunne være underbygget væsentligt bedre.

På den baggrund finder nævnet, at det ikke er muligt at vurdere, hvem der har ret ud fra de oplysninger, der er i sagen. Det vil kræve en bevisførelse, der ikke kan ske for nævnet. I givet fald må bevisførelsen ske ved domstolene, hvor der kan afgives partsforklaring og afhøres vidner, og hvor de enkelte af klagerens krav vil kunne være genstand for en mere indgående bevisførelse.

Det følger herefter af vedtægternes § 4, stk. 1, at nævnet må afvise at afgøre sagen.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Nævnet kan ikke afgøre sagen.

Klagegebyret tilbagebetales.

Ankenævnet *for* Forsikring

15.

95022

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'Svend Bjerg Hansen', is written over a light blue rectangular background.

Svend Bjerg Hansen